

Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete dělat nic. Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, můžete prosit, oč chcete, a dostanete to.

Převlékání dětí za cokoli, třeba i za čarodějnici, špatné prý není podle katolického týdeníku. Ani pálení ohňů. Jistě, kdo by v grilování, pokud není příliš úzkostlivý dietolog, viděl problém.

Kdo by také viděl problém ve společenském setkání u táboráku, pokud nebere příliš vážně předpisy bezpečnosti práce a ty požární. A do třetice, také různé maškarní převleky zřejmě nebudou na závadu. Jenže, jak říkal pan Werich, všechno má své jenže...

Žijeme v době, která se zrekla Krista. V době, kdy se spousta lidí nad životem příliš nezamýšlí. Život běží rychle, čas života pádí a lidé potřebují leccos rychle nějak změnit k lepšímu a často životní možnosti lidem rychlá řešení nenabízí a Bůh také není většinou automat na naše přání a zdá se, že volí pro nás delší a náročnější cesty. Proč se tedy neobrátit jinak?

A zde se dnes, jako vždy v dějinách, nabízí cesty rychlých a snadných řešení. Jsou to cesty, kterým se dává jméno léčitelství, věštění, astrologie, magie, okultismus, čarodějnictví až k satanismu. Všechny tyto cesty mají jedno společné: totiž, že člověk skrze tyto cesty chce rychle vyřešit své problémy.

Žijeme v duchovně prázdném prostoru, tedy Boha prázdném prostoru, a člověk, zvláště děti, si tento duchovní prostor plní po svém a tím, co se jim nabízí. Za duchovní se pak považuje všechno, co je trochu více tajemné. A tak se oprašují, byť v náznacích staré mýtické a čarodějnické rituály na konci dubna či během Halloweenu? Děti pobíhají celý den v čarodějnickém oblečení dvakrát do roka, večer si zapálí oheň či vydlabané dýně a soutěží o nejškaredší čarodějnici. Zdá se, jakoby pořadatelé těchto akcí byli jednostranně zaměřeni, nebo ztratili fantazii. Děti k tomu sledují s velkým zaujetím svého oblíbence Herryho Potrera, fandí mu a občas zkoušejí, jestli také v nich nejsou skryté čarovné síly. Jenže, nezapomínejme, že děti mnohé věci rádi prožívají více skutečně, než my dospělí, kteří si od takových hloupostí nic neslibujeme, nebo je nebereme vážně! Už jste se někdy podívali na internetové stránky, jak se může vaše dítě vyrovnat se vztekem na svou kamarádku? Jak? No, přece si může koupit svou voo-doo panenku za sto padesát korun, do níž pak napíchá jehly, a přeje přitom leccos špatného své spolužačce!

Pro nás dospělé je prostředí snadných cest podobné: Nejsou snad dnes noviny, v nichž by nebyl horoskop, takřka neexistuje dnes masér, který by vám kromě masáže zad nechtěl srovnávat duchovní energie, není dnes lékárny, kde by se nenabízela čistá destilovaná voda, která však léčí všechno, homeopatika, svým duchovním otiskem léčivé látky. Na věštění, předpovídání budoucnosti, zařikávání jsou dnes firmy, které mají svá razítka a IČO a nebojí se ani dát si název čarodějnictví.

Nejen tedy my dospělí, ale i děti mají své problémy a chtějí je řešit. A stejně jako my, rychle a účinně. Co je na rychlém řešení problémů špatné? Vlastně nic, jen lidová moudrost říká:

spěchej pomalu, nebo také raději dvakrát měř a jednou řež. Na rychlém řešení problémů nic tak špatného není, ale špatný je již zmíněný způsob cestou využívání tzv. neznámých sil.

Řekl jsem: „neznámých sil“. Tak si jednu takovou, všem těmto společnou představme:

Když byl Ježíš na začátku své činnosti, vzpomeňme, co mu ona neznámá síla našeptávala, když ho předtím odvedla na vysokou horu a ukázala mu všechna království světa: „*Toto všechno ti dám, jestliže padneš a budeš se mi klanět*“ (Mt 4,9). Kdo byl tou neznámou silou? Dábel. Padlý anděl, ten nabízel Ježíšovi zkratku, rychle a bezbolestně by tak vykoupil člověka. Ale vykoupil by ho?! Vzpomeňme na téhož, co slíboval na počátku všeho Evě? Budeš jako Bůh! Hned, bez námahy!

Proč hned vidět d'ábla v magii, léčitelství, věštění apod.? Někdo může namítnout: však existuje bílá a černá magie. Bílá, přece pomáhá a musí být tedy od Boha. Černá druhým škodí, tedy asi bude od toho zlého. Ovšem to je hluboké nedorozumění. Pro nás věřící je Bible a učení Církve zásadní, jinak si z víry uděláme jakousi cochcárenskou sektu vlastních nápadů. Co říká Bible? Zástupce Starého Zákona:

„Až vstoupíš do země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, neuč se jednat podle ohavností oněch pronárodů. Ať se u tebe nevyskytne nikdo, kdo by provedl svého syna nebo svou dceru ohněm, věštec obírající se věštbami, mrakopravec ani hadač ani čaroděj ani zaklínač ani ten, kdo se doptává duchů zemřelých, ani jasnovidce ani ten, kdo se dotazuje mrtvých. Každého, kdo činí tyto věci, má Hospodin v ohavnosti. Právě pro tyto ohavnosti Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vyhání ony pronárody. Budeš se dokonale držet Hospodina, svého Boha.“ (Dt 18,9-13).

Zástupce Nového zákona:

„K jakým skutkům vede tělo, je všeobecně známo. Je to smilstvo, nečistota, chlípnost, modloslužba, čarodějnictví, nepřátelství, sváry, žárlivost, hněvy, ctižádost, nesvornost, stranicství, závist, opilství, hýření a jiné takové věci. Řekl jsem vám to už dříve a říkám to ještě jednou: lidé, kteří takovéto věci dělají, nebudou mít podíl v Božím království“ (Gal 5,19-21).

Postoj k magii byl pro křesťany následující:

„Přicházeli i mnozí z těch, kteří uvěřili, a přede všemi vyznávali, že také oni dříve používali zaklínání. Nemálo pak těch, kteří se zabývali magií, přinesli své knihy a přede všemi je spálili. Jejich cena se odhadovala na padesát tisíc stříbrných“ (Sk 19,18-19).

Katechismus církve napsaný na konci 20. století také zakazuje magii, věštění, horoskopy, doptávání se médií, hádání z ruky, všechny způsoby, kterými si člověk chce podrobit ony skryté síly (srov. KKC 2115-7)!

Bílá magie jde cestou Bohem zapovězenou, proto je také špatná. Aby každá věc byla dobrá, musí být splněny 3 podmínky:

1. musí být dobrý cíl
2. musí být dobré prostředky k cíli
3. musí být dobrý úmysl

Dejme si příklad. Chci, aby mé dítě bylo rychle uzdraveno, lékaři mu pomoci nemůžou, proto navštívím čarodějnici –léčitelku, která nad ním vykoná své rituály, dá mu očarované bylinky.

Cíl je dobrý – zdraví dítěte.

Prostředek je Bohem zapovězený
a úmysl obejít Boha je také špatný.

Dané chování je tedy špatné a dobro ani uzdravenému dítěti nepřinese.

Dnešní evangelium: „*Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete dělat nic*“, je Kristovým návodem k jiné cestě, než jakou nabízí magie. „*Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, můžete prosit, oč chcete, a dostanete to.*“ (Jan 15,1-8).

Na příbalovém letáku léků bývají napsány účinky a to jak pozitivní, tak negativní. Jaké jsou u magie či čarodějnictví nežádoucí účinky?

1. Jde vždy o hřích proti víře v Boha
2. Dopad tohoto hříchu nezůstává jen u hříšníka, ale jde na celou rodinu a často i celé generace.
 - a) Duchovní otupělost – člověku duchovní věci již nic neříkají, až k tomu, že mu to činí velký odpor, pociťuje rouhavé myšlenky apod. Tam, kde se většinou věřící cítí dobře, on ne. Když se hovoří o duchovních věcech, daný člověk jakoby vypne, nebo usne.
 - b) Oblast nutkání k něčemu zlému, které bere svobodu.
 - c) Oblast mnohých narušených vztahů, velký vnitřní neklid, neschopnost odpuštění, nedostatek soucitu. Člověk jen hledí na svůj prospěch.
 - d) Závislosti na čemkoliv (drogy, alkohol, hry, léky, či různé zvrácenosti pornografie,...).
 - e) Strachy a fobie nejružnějšího druhu (z nemoci, ze smrti, z budoucnosti, z hmyzu...).
 - f) Různé psychické problémy (smutky, strachy, deprese, nespavost, halucinace...).
 - g) Přitažlivost okultních a magických věcí, sklon k mysticismu.

Začali jsme otázkou, zda je vhodné pálit čarodějnice a převlékat za ně děti. Už víme, že pálit oheň jako takový a dát dětem převlek, to samo o sobě ničím škodlivým není.

Víme však, že žijeme v kultuře, která sice Boha odmítá, ale právě Boha si nahrazuje různými cestami, které jsou člověku z duchovního hlediska velmi nebezpečné, čarodějnictví je jednou z nich. Bible i církve jí proto odmítají.

Katolický týdeník hovoří, že komunisté i nacisté tento zvyk pálit čarodějnice zakazovali a nahrazovali je něčím jiným. My přece nebudeme nikomu nic zakazovat! Nejsem si však jist, jestli bychom oprašování starých pohanských rituálů však měli doporučovat. Na Moravě byl zvyk stavět v danou dobu májky a čarodějnic k tomu třeba nebylo, nebo ano?